

№ 44 poz. 296), oraz obowiązującą obecnie rozporządzenia, wydane na mocy art. 6 powołanej ustawy z 1921 r., będą obowiązywały również po dniu 31 grudnia 1924 r., wymienionym w art. 3 ustawy z dn. 25 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 563).

Art. 2. Uchyla się ustawę niemiecką o opodatkowaniu przewozu osób i towarów z dnia 8 kwietnia 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 329), obowiązującą na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia zaległości podatku, unormowanego powołaną ustawą.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1066.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o zaciągnięciu pożyczki zagranicznej.

Na zasadzie art. 1 lit. C. p. 3 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Celem zabezpieczenia Skarbowi Państwa środków dla dokonania inwestycji państwowych oraz dostarczenia środków na akcję kredytową dla życia gospodarczego przy pomocy banków państwowych, zarządza się wypuszczenie obligacji państwowych do sumy dwieście siedemdziesiąt pięć milionów złotych amortyzowanych nie mniej jak w ciągu lat 20 i oprocentowanych nie wyżej 8⁰/₀.

Obligacje te winny być zabezpieczone przez szczególne uprawnienia i gwarancje nie połączone jednak z wydzierżawieniem monopolu i kolei państwowych.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do zawarcia z zagranicznym konsorcjum bankowym umowy w sprawie ustąpienia mu tych obligacji po kursie jaki osiągnie.

§ 3. Upoważnienie do podpisu odnośnej umowy nastąpi przy zachowaniu zwykłych formalności.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1067.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o udzieleniu poręki państwowej.

Na zasadzie art. 1 lit. E. ust. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej na sumę 125.000.000 zł. za zapłatę kapitału i odsetek listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, odpowiadających warunkom ustalonym w §§ 6, 7, 8 i 9 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. № 43, poz. 450).

§ 2. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej na sumę 100.000.000 zł. za zapłatę kapitału i odsetek obligacji bankowych Banku Gospodarstwa Krajowego, przeznaczonych do ulokowania na rynkach zagranicznych, a emitowanych na zasadach ustalonych w § 13 i następnych statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. № 46, poz. 478).

§ 3. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej na sumę 85.000.000 zł. za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu gwarancji, wydawanych na zasadzie § 63 ust. c) statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. № 46, poz. 478) i zabezpieczających płatność zaciągniętych zagranicą zobowiązań związków o charakterze spółdzielczym, mających dostateczne zabezpieczenie w majątku tych związków i w zobowiązaniach ich członków oraz zobowiązań osób fizycznych i prawnych, zabezpieczonych hipotecznie w pierwszej połowie szacunku nieruchomości lub zastawem towarów, przeznaczonych na wywóz.

Z poręki, udzielonej w § niniejszym, korzystają te z pośród wymienionych zobowiązań Banku Gospodarstwa Krajowego, na których zaciągnięcie zezwoli Minister Skarbu.

§ 4. W wypadkach przewidzianych w tem rozporządzeniu jakoteż rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 751) udzielona poręka nie może dawać podstawy dla nadania papierom publicznym, emitowanym przez instytucję, korzystającą z gwa-

rancji, formy papierów państwowych i dlatego zarówno forma papierów, jakoteż i nadpisy, zawierające wzmiankę o udzielonej gwarancji, muszą być każdorazowo zatwierdzone przez Ministra Skarbu.

§ 5. Sumę 500 milionów, przeznaczoną w § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 751) na udzielenie poręki państwowej dla zobowiązań, wymienionych w tym paragrafie, zmniejsza się do sumy 190 milionów złotych.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1068.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

w sprawie potrącania z uposażeń funkcjonariuszów państwowych wartości, otrzymywanych ze Skarbu Państwa świadczeń w naturze.

Na podstawie art. 1 punkt A 8 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Z uposażenia funkcjonariuszów państwowych w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116. poz. 924) potrąca się wartości wszelkich świadczeń w naturze, obciążających Skarb Państwa, a nie opartych na przepisach wymienionej ustawy.

§ 2. Wartość świadczeń ustalana będzie przez władzę służbową funkcjonariusza, przy zastosowaniu norm zasadniczych, wydanych przez właściwą władzę naczelną w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 3. Przeciw orzeczeniu władzy służbowej ustalającemu wartość świadczeń przysługuje funkcjonariuszowi prawo odwołania do właściwej władzy przełożonej. Odwołanie należy wnieść w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia. Orzeczenie władzy przełożonej nad władzą służbową funkcjonariusza jest ostateczne.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania do tych świadczeń w naturze, które przyznane zostały, jako wynagrodzenie za pracę w niedzielę

(punkt 2 art. 101 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej—Dz. U. R. P. № 21, poz. 164), jak również do wszystkich świadczeń w naturze, pobieranych przez funkcjonariuszów dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw państwowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1069.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych.

Na podstawie art. 1 lit. E punkt 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 71 poz. 687) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Gminy wiejskie mogą zakładać gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Zadaniem tych kas jest uprzystępnienie ludności gmin wiejskich kredytu na cele gospodarcze oraz ułatwienie gromadzenia oszczędności i ich oprocentowania.

§ 2. Gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa jest instytucją użyteczności publicznej i posiada odrębną od gminy osobowość prawną.

§ 3. Gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa działa na podstawie niniejszego rozporządzenia i statutu normalnego, wydanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Wszelkie uzupełnienia i odstępstwa od statutu normalnego wymagają w każdym poszczególnym wypadku zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Gmina, która utworzy gminną kasę pożyczkowo-oszczędnościową, odpowiada za wkłady oraz inne zobowiązania kasy całym swoim majątkiem i dochodami.

Straty kasy, na pokrycie których nie wystarczą własne fundusze kasy, gmina winna pokryć najdalej w ciągu roku od zatwierdzenia bilansu kasy, wykazującego straty.

§ 5. Gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa powinna posiadać kapitał zakładowy nie mniejszy niż 2.000 zł.